

Hvussu tey eru samankomin vita vit ikki, men hesu bæði ungu og livsfúsu ungmenni giftust 29.—5.—1930.

Rasmussen prestur hevur verið prestur í orðsins rétta týðningi, hann hevur sera góðar gávur sum talari og uppaftur hin vegin — hann kennir øll síni sóknarborn og meir aftrat, veit at navngeva tey øll, ja, kennir enn tá børnini av fólkaslagnum og er so stutt hildi í orðsins rétta týðningi. Hann hevur havt nógv álitisstørv, t. d. kom hann 1.4.—32 í skúlanevndina aftaná L. ind, prest, og har hevur hann sitið alla tíðina, mest sum formaður. Ongin er ivi um at hann hevur gjørt eitt stórt arbeiði fyri skúlan í Klakksvík. Byggin er vaksin nógv hesi árin; hann man hava verið við til at sett tey flestu núverðandi lærarafólk við skúlan. Tað kann eisini nevast at umframt hevur hann eisini sitið í skúlanevndunum bæði fyri Mikladals, Húsar og Kunoyar skúla.

Í 1930 var prestur við at stovna barnaheimið í Vestmanna og har hevur hann øll árin síðan sitið í nevndini — sum form. í 20 ár.

Tann 1.1.—35 var prestur við at stovna Føroernes Fortættelses-Sygekasse, alla tíðina hevur hann sitið í hesi nevnd, frá 1.1.—44 sum næstform. og 1.—1.—44 bleiv prestur blaðstjóri av Fær. Kirke-tidende.

Í hansara prestatíð er eisini kirkjan í Árnafirði bygð, og eingin er ivin um, at hann man hava stuðlað til hesa bygging. Hann man óivað hava gleitt seg saman við Árnafirðingum tá ið kirkjan 10.10.—1937 varð vígd.

Í 1941 vóru bæði tvey við at stovnað K. F. U. M. og K. her í Klakksvík.

Umframt sitt kall hevur hann eisini røkt kallið eystanfyrir Múlan, meðan prestaskifti hevur verið har; og ikki eru tað minni enn 5 prestaskiftir, ið hava verið í hansara tíð.

Prestur er — tað er ikki ov nógv sagt — ógvuliga væl dámdur maður. Tað hevur ikki verið so lætt at vera prestur í eini bygð, har stór brøðrameinigheit er, men hann, við sínum sera fólkaligu gávum, hevur dugað avbera væl at umgingist hesa sekt, og mong av teim eru eisini komin at halda av honum.

Prestur hevur verið tænarari í orðsins rétta týðningi, hann hevur altíð verið villigur til kirkjuligar handlingar — hann hevur ongatíð umborið seg við at sagt »eg havi ikki tíð í dag, steðga til sunnudagin«, nei, gerandis sum heilagt, morgun ella kvöld, uttan mun hevur hann staðið til reiðar í sínum embætti. Og í heiminum! Hvat fæilir ein seg væl at stokka inn á gólvi hjá honum, har er hann húsbóndi við lit, skemtingasamur og práttrikur, ella frúan við kaffimunninum, jú, so sanniliga er har hugni, har kennir ein seg ikki til »ovursø«.

Politiskt hevur prestur altíð verið sjálvstýrismaður; eisini eftir tað

klovningur kom í. Prestafrúan er sum sagt lærarinna, og her í Klakksvík, sum barnatalið er óvanliga nógv økt hesi 23 ár tey hava verið her, hevur tað borið so á at stundum hevur ein vikurur tvørrað; hevur ein so heitt á hana, hevur hon altíð verið til dystin fús; hegni og handalagið hevur ikki tvørrað; hon er av bestu lærarinnunum; nógvir eru teir næmingar, ið minnst prestafrúna við gleði.

Tá ið tey bæði nú 29. í hesum, 1. hvítusunnudag kunna halda silvurbrúðleyp verða tey ikki heima her í Klakksvík, men í Rytuvík, føðibygð silvurbrúðrina.

Hetta kemur av at prestafrúan hesu seinni árin ikki hevur havt so góða heilsu og at læknin ráddi henni til at halda frið.

Tað er ikki at ivast í, at tað verða mong kirkjufólk — og ikki kirkjufólk, sum koma at minnst tey henda dag.

Vit, sum hava skrivað hesar fátæku reglur hava ta bøn til Gud, at hann má leiða og styrkja tykkum bæði longur fram á leiðina ímillum okkum.

Hjartaliga tillukku við degnum!

Fleiri vinir.

Sum hundur um heitan greyt.

Dagblaðið kastaði eftir mær, at eg hevði sent tíðindi um semjuna í Klakksvíkarmálinum til Social-Demokraten í Keypmannahavn so tíðliga, at blaðið hevði prentað tey longu 10. mai á morgni, hóast tey ikki máttu verða kunngjörd í Dørmørk fyrrenn kl. 12 og í Føroyum kl. 11, ið — sum allir uttan Dagblaðið vita, er sama tíðin.

Eg visti á, at hetta ikki var beint, tí semjan var ikki komin í blaðið fyrrenn 11. mai. Eg beyð mær til at vísa teimum tað svart uppi hvít, um teir annars lögdu í at bera lesarum sínum álitandi tíðindi; men tað var sum at tveita vatn á gás, teir lóttust ikki um vón. Ikki við einum orði koma teir aftur til sjálvt høvuðsævnið í hesi blaðskrivning; men teir mala sum hundur um heitan greyt uttan um hetta við einum hópi av týðingarleysum mæni, sum ikki loysir seg at endurgeva.

Er tað Dagblaðsins uppgáva at fódra lesarar sínar við óálitandi tíðindum, so væl gagnist teimum.

P. Karbech Mouritsen.

10 ára gamal smádrongur á Viðareði omandottin og deyður.

Seinasta mánadag vóru Viðingar eftir havhestaeggum. Sum vanligt vóru smádreingirnir og hugdu at meðan sigið varð; men djarvir og fermir sum smádreingir ofta eru, ið vanir eru við brattlendi, royndu teir eisini at fáa hendur á nøkrum eggum, har gongt var. 4 smádreingir vóru farnir í Bjarnaskor — so leiðis nevnt staðið — nakað

burtur frá hinum sigmonnum, ið vóru lidnir og skuldu fara til húsa, tá ið 3 av teimum kl. 7 1/2 á kvöldi komu at siga frá, at hin 10 ára gamli Sørin Meinert, sonur Bettu og Elias Hansen, var omandottin. Hann skuldi klúgva eftir einum egg, men misti fótafesti, stiklaði fyrst einar 10 favnar oman á bakkatromina og síðan útav.

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Bergið har er steyrrætt og út við 200 favnum høgt, so vónir um liv vóru ongar. Beint har, sum hann fór útav, er sjógvur undir men so grunt, at hann ivaleyst er komin í botn. Tætt við er hellu.

Har, hann fór útav, var ein gjóta. Sigmenninir lótu ein ungling — Ísak Bjarnaskor — fara niður at vita, um hann møgulega kundi vera steðgaður har, men so var ikki, har var einki at siggja.

Bátur fór beinan vegin og Ísak Bjarnaskor settur upp á land á helluni beint niðri undir berginum, har Sørin Meinert var farin. Á helluni fann hann báðar gummi-skógvarnar og hosurnar ið Sørin Meinert hevur mist í fallinum. Tað var skjótt til Ísakur rakti við líkið av Sørin Meinert, ið lá og skolaði í sjáarmálinum í eini urð, ið er har nærhendis, men ikki áfost við helluna. Ikki var so kyrt, at teir kundi fara beinleiðis inn í urðina við bátinum. Teir máttu tí seta menn upp á land á øðrum staði. Hóast skjótt varð atborið og leitað bæði leingi og væl, funnu teir einki.

Kl. 7 morgunin eftir varð farið av stað aftur. Tá funnu teir líkið beinan vegin. Tað var skolað upp á land aftur í sama stað sum Ísakur hevði sæð tað lígið kveldið fyrir.

Sum vituligt var tað illa farið. Djúpastu samkenslu okkara við teimum, ið so sáran hava mist.

Friður verið yvir minni Sørin Meinerts.

Hanus og Janus hittust. Hanus segði: — Pætur sigur, at tú hevur sagt, at kona mín hevur sagt, at . . .

— Tað havi eg ikki sagt! Tvørturímóti! Pætur segði við meg persónliga undir fyra eygum, at tú hevur sagt við konu tina, at eg skal hava sagt, at . . .

— Tað havi eg aldri sagt, og tá aldeilis ikki á tann hátt, sum tú nú kemur her og sigur tað uppi. . .

— Nú hugsi eg, tú vendir alt upp og niður fyrir at bjarga sær, ha? Nei, vinur mín, kona mín lýgur ikki. Tí kona —

— Tú lýgur!

— Sigur tú, eg ljúgvi?

— Ja, tú lýgur! Tú segði, at kona mín hevði sagt, at kona mín hevði sagt, at —

— Tú lýgur, tað havi eg aldri sagt! — Nei, nú havi eg aldri — Segði tú ikki beint nú, at —

— Nei, tað veit Gud! Nei, eg segði, at eg hevði sagt, at tú hevur sagt, at kona Pæturs hevur sagt . . .

— Slatur! Sinnissjúkt slatur!!

— Ja, ónt og eitrandi slatur!!

Teir taka báðir hendurnar um høvdið: — SLATUR!!!

Timbursmið.

Tað er altíð best at lata fakútdannaðar meistara útføra arbeiðið tí tað verður best og billigast.

Eg átakið mær at gera fyrsta flokks trappusmið — gamlar trappur kunnu eisini »moderniserast«.

Annars alt annað timbursmið. Snúgvíð tygum til

JÁKUP FUGLØ
timburmeistara Klakksvík.